

Karácsonyi fohász

KOZMA LÁSZLÓ VERSE

IVASKOVICS JÓZSEF ZENÉJE

An - gyal - szár - nyak éj - ben száll - nak, fe - hér - ség - ben fel - szik - ráz - nak.
Le - gyen min - den tit - kos só - haj, a lel - künk - ből fa - ka - dó jaj

Ki - mon - da - tott í - me, vég - re Is - ten - ti - tok szent i - gé - je.
meg - szü - le - tő gyer - mek tes - te hogy kö - szönt - sünk ör - ven - dez - ve.

An - gyal - szárny zúg, éj - ben vá - runk. Ki mond - ja ki a mi ál - munk?
Bá - na - tun - kat Ő hor - doz - za, le - gyen mint a Krisz - tus sor - sa.

Száll - jon le a föld - re vég - re a ma - gyar sors fé - nyes - sé - ge.
Meg - szü - les - sen meg - vál - tás - ra ma - gyar hi - tek Mes - si - á - sa.

Angyalszárnyak
Éjben szállnak,
Fehérségben
Felszikráznak.
Kimondatott
Íme, végre
Isten-titok
Szent igéje.

Angyalszárny zúg,
Éjben várunk.
Ki mondja ki
A mi álmunk?
Szálljon le a
Földre végre
A magyar sors
Fényessége.

Legyen minden
Titkos sóhaj,
A lelkünk ből
Fakadó jaj
Megszülető
Gyermek teste
Hogy köszöntsünk
Örvendezve.

Bánatunkat
Ő hordozza,
Legyen mint a
Krisztus sorsa.
Megszülessen
Meváltásra
Magyar hitek
Messiása.